

عنوان مقاله:

تحلیل و تبیین دامنه و رویکردهای مختلف در تاریخ شفاهی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 13، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محسن کاظمی - دانشجوی دکتری تاریخ، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مرتضی نورائی - استاد گروه تاریخ دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

رضا شعبانی صمغ آبادی - استاد گروه تاریخ، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در ایران، تاریخ شفاهی دوره شکوفایی کمی خود را طی می کند. این شکوفایی کم و بیش، با مباحث نظری و روش شناسی موازی نیست. این روند ممکن است در آینده اعتبارمندی تاریخ شفاهی و جایگاه آن را تهدید کند. غفلت از مباحث نظری و روشی و تولید بی رویه آثاری با نام تاریخ شفاهی در ایران، کلیت این مقوله را به خطر خواهد انداخت. مسیله دامنه و رویکرد تاریخ شفاهی از جمله مباحثی است که شفاهی کاران به آن بی توجه یا دست کم، کم توجه اند. در این مقاله، شناخت تعریف تاریخ شفاهی و تفاوت های آن با خاطرات و سنت شفاهی فرض گرفته شده و از تکرار آن پرهیز شده است؛ همچنین دو موضوع بررسی شده است که توجه به آن ممکن است برای پژوهشگران رهیافت های موثری داشته باشد و به لحاظ معنایی و دانشی، آنها را در حیطه تاریخ شفاهی قدرتمند ظاهر کند. در این نوشتار به این پرسش پاسخ داده خواهد شد: دامنه تاریخ شفاهی تا کجا امتداد دارد و چه کسان و موضوعاتی را شامل می شود؟ سپس درباره سه رویکرد تامل برانگیز تاریخ شفاهی، در مقام نظری، بحث خواهد شد. تاریخ شفاهی همچون بیشتر علوم انسانی در وضعیت بینارشته ای قرار دارد؛ بنابراین در مواجهه با این مکاتب، قادر است رویکردهای مختلفی داشته باشد. در این پژوهش، رویکردهای مطرح و انطباق پذیر با تاریخ شفاهی بررسی و ارزیابی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

تاریخ شفاهی، روش شناسی، کارکردگرایی، ساختار گرایی، رئالیسم انتقادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368852>

